

CII.

Forslag til Lov

om

forandret Affattelse af Sølovens § 40, 3die og 4de Stykke.(FremSAT i Folketinget den 9de April 1902 af Justitsminister *Alberti*.)

Sølovens § 40, 3die og 4de Stykke blive fremtidig at affatte saaledes:

Uden for Riget har Skipperen snarest muligt at afgive Søforklaring for den Myndighed, under hvem saadanne Forretninger paa Stedet henhøre, eller for vedkommende danske Konsul, saafremt denne af Udenrigsministeriet har faaet særlig Bemyndigelse til at modtage slige Forklaringer.

Afgives Søforklaring for vedkommende fremmede Myndighed, og der paa Stedet er en dansk Konsul, skal der gives denne Underretning, for at han kan være til Stede i Retten og paase, at Søforklaringen bliver saa fuldstændig og paalidelig som muligt.

Om det foretagne indsender Konsulen, saavel naar han selv har modtaget Søforklaringen, som naar der har været givet ham Lejlighed til at overvære dens Afgivelse i Retten, Beretning til Udenrigsministeriet. Beretningen oversendes derfra til Justitsministeriet, som, for saa vidt dertil findes Anledning, kan forordne yderligere Under søgelse her i Riget.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Gennem Henvendelse fra herværende Organer for Søfartsinteresserne er det kommet til Justitsministeriets Kundskab, at det for den danske Søfart hyppig er følt som en betydelig Ulempe — der har foraarsaget baade Tidsspilde og forøget Udgift — at den i Søloven af 1ste April 1892 § 40 foreskrevne Søforklaring, naar de Begivenheder, der begrunde dens Nødvendighed, indtræffe uden for Riget, ingen sinde kan modtages af vedkommende danske Konsul, men altid skal afgives for den

fremmede Myndighed, under hvem saadanne Forretninger paa Stedet henhøre. Trykket af denne Bestemmelse har maattet føles saa meget stærkere, som den norske og den svenske Sølov, der i øvrigt paa alle væsentlige Punkter indeholder Regler svarende til den danske Sølov, ikke eller dog ikke i tilsvarende Grad frembyde en saadan Ulempe. Naar den danske Sølov ikke har indrømmet den Adgang, som de to andre nordiske Sølove hjemle til efter Omstændighederne at benytte Landets Konsul